

La Família busca fills a Centreuropa

Alguns dels membres més actius de la secta Nens de Déu s'ubiquen en diverses urbanitzacions valencianes, des d'on realitzen una intensa activitat de captació de béns per als seus viatges a l'ex-Iugoslàvia amb el suport de la Caritas croata.

Comunidades Misioneras de Levante. Amb aquest nom es presenten avui els membres de La Família, els Nens de Déu, en el seu ministeri al País Valencià. "Hem descobert que l'Amor de Déu és la solució a tot!", diuen en els seus butlletins. "Tenim una Obra a fer i és d'allò més gran. De fet, és mundial, tot i que els nostres camps se situen a Espanya i a Bòsnia",afegeixen. I és que el grup fa tres anys que treballa intensament des de les seues comunitats instal·lades en xalets i pisos escampats arreu de l'estat espanyol per consolidar una xarxa de relacions i activitats als països de l'Europa central i Rússia on la crisi i la guerra ha fet que "la gent desitge ser tocada per la mà de Déu", segons afirmen els adeptes.

En el decurs de la nostra investigació hem pogut tenir notícia de diversos nuclis de Nens de Déu escampats per tota la geografia de l'estat espanyol (vegeu EL TEMPS núm. 627). Actualment, i segons el mateix grup, compten amb una xifra d'adeptes que pot oscil·lar entre els 300 i 500 (inclosos els infants i adolescents), pràcticament la totalitat dels quals conviuen en comunitats sempre alerta per si les circumstàncies els aconsellen canviar de residència. "Teniu la maleta sempre preparada" és una advertència que els seus documents interns de seguretat no han deixat de recomanar.

Gent àvida d'espiritualitat. El centre neuràlgic de La Família sembla estar radicat en una pobla-

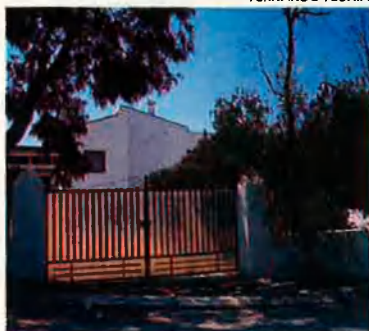
ció pròxima a Madrid, des d'on els antics "arquebisbes", avui "visitadors", coordinen l'acció de les diverses comunitats afiliades. De Madrid és l'apartat de correus (el 50.909) des d'on es distribueix un dossier per als mitjans de comunicació que necessiten contrastar les seues informacions amb la versió que "oficialment" aporta el grup. Un tal Matas sembla ser la peça

"Realitzen missions humanitàries en zones en conflicte i hi treballen amb sectors marginats", diu un ex-adepte.

clau de la trama a la capital espanyola, des d'on fa uns anys es distribuïen les produccions de Chiqui Video Laan. També viu a Madrid Juan Tendero, un dels més coneguts "arquebisbes", un home que encara avui, segons ens expliquen alguns familiars d'ex-adeptes, es permet el divertiment de felicitar puntualment cada Nadal els membres de la Guàrdia Civil que en una altra època van investigar les activitats dels Nens. "Fer-te entendre que saben on ets, on vius, sol ser una de les tàctiques més habituals que utilitzen per paralyzar la teua

crítica. En el cas dels familiars és encara més clar: qui s'atreveria a dir res si té la dona o els fills dins del grup?", ens explica un ex-adepte que refusa donar el seu nom. La xarxa de comunitats abraça un bon grapat de ciutats d'arreu l'estat, molt especialment al País Valencià i Andalusia. Una teranyina que el nucli format pels "visitadors" manté ben estesa i operativa.

Adreces de França, Anglaterra, Alemanya i Àustria tanquen un pentangle molt il·lustratiu de l'assentament actual del grup a la Unió Europea. "Des de fa uns dos anys, s'han incrementat els viatges cap a l'Europa central i de l'est. Polònia i Romania són dues destinacions habituals dels membres de La Família avui. També l'ex-Iugoslàvia. Són països en què la pobresa i la violència han despertat amb la caiguda del mur de Berlín. La gent, a més, està àvida d'espiritualitat. Els Nens de Déu hi troben, doncs, una terra ben adobada per a realitzar proselitisme i escampar el seu credo. Ho fan realitzant missions humanitàries prop dels territoris en conflicte, o treballant amb sectors marginals en aquelles societats. Fins i tot, la Rússia post-soviètica s'ha convertit per al grup en un territori de promissió", ens diu l'ex-adepte. I afegeix: "El control de les comunitats de la base, com també de la gent que s'acosta a través de la tasca d'evangelització al grup, el realitzen molt directament una colla d'iniciats amb una extraordinària mobilitat. Les comunicacions internes o la distribució dels mate-

FERNANDO FLUXIA

FERNANDO FLUXIA

D'esquerra a dreta: el núm. 8 del carrer de Molinares, a la Urbanització Ciudad de Quesada; núm. 25, bungalow 65, al carrer de Jacinto Benavente, i el núm. 24 del carrer de Pola de Suro, a la Urbanització Rocasol. Totes tres adreces, a Santa Pola (Baix Vinalopó).

LAURA MANSO

LAURA MANSO

LAURA MANSO

D'esquerra a dreta, cartell indicador de la Urbanització Montes del Palancia (Algar del Palància, Camp de Morvedre); xalet Villa Atitlan, residència del matrimoni Harvey Lee Philipps, àlies 'Khaleb', i Carolyn Glennolva; i façana principal de l'habitatge.

'FLIRTY FISHING'

Què amaguen els Nens?

Les pràctiques sexuals que impliquen delictes ha estat l'aspecte més cridaner de les veritables raons dels Nens de Déu i del caràcter paranoic dels seus líders. El *flirty fishing*, que consisteix a exercir la prostitució per recaptar béns per al grup o per preparar posteriors delictes –extorquiment i el xantatge–, és una curiosa variació de “la prostitució sagrada” que, en altres èpoques històriques o en altres contextos geogràfics, també han practicat diverses creences religioses. Tot i això, aquestes pràctiques, presents des dels orígens del grup i fins ara mateix (avui realitzades amb summa discreció), no van constituir mai l'eix de les acusacions. El descobriment que utilitzaven nens i nenes impúbers i adolescents en rituals i sessions de caràcter sexual va motivar les primeres investigacions sobre les activitats internes de Nens de Déu.

A partir d'ací es va anar descobrint (i denunciant i perseguint en un inabastable drama per capítols escenificat arreu del món) tota una trama de corrup-

ció i d'abusos sexuals a menors, foment de la prostitució, de l'incest i de pràctiques sexuals obligades, pornografia infantil i d'adults, maltractaments i agressions, segrestos, falsificació de paternitats i d'identitats, desaparició d'ex-adeptes, assetjaments, delictes econòmics, implicació en activitats relacionades amb l'espionatge..., que han provocat l'alarma social cada vegada que la premsa i les autoritats policíiques i judicials hi han prestat atenció.

En els anys setanta també es va sospitar que el tràfic de nens era una de les activitats secretes del grup, tot i que no es va poder demostrar mai, sobretot perquè l'enregistrament legal dels nascuts en la secta –fruit del *flirty* o de les relacions de parella existents– sovint era una decisió presa pels líders i no pels pares biològics).

Una altra línia delictiva constatada són els maltractaments psicològics i físics a menors (especialment a les joves obeses i a qui s'oposara a l'obediència de la secta).

Com a conseqüència de l'abandó d'alguns adeptes, hi ha hagut també denúncies d'amenaçes i agressions. La dinàmica de desarrelament social i familiar típica d'una secta és en els Nens duta als extrems; són desenes els qui havent-s'hi integrat fa anys no mantenen contacte amb les seues famílies. Certament, la sospita de segrest és present en les entitats d'assessorament sobre sectes i entre els familiars d'adeptes.

Quant als assumptes econòmics la llista delictiva és també llarga. Xantatge i extorquiment són tècniques que, segons els serveis francesos d'espionatge, els Nens van combinar perfectament amb la prostitució de les seues adeptes més joves per traure'n profit informatiu i financer per a ells mateixos i per a tercers. Sembla que algunes personalitats socialment rellevants en els anys vuitanta van tastar les mels eròtiques d'algunes nenes de Déu que, convenientment enregistrades en vídeo, foren d'allò més sucoses per a l'espionatge i l'extorquiment posterior. S. H.

El Farenheit de la secta

“Sentim molt haver d’atabalar-vos amb la desagradable tasca de cremar i tallar pàgines dels nostres propis llibres, però ja que ‘els homes dolents i enganyadors van de mal en pitjor’ –sobretot el nostre enemic l’Anticrist– considerem que, sens dubte, paga la pena prendre’ns el temps i la molèstia, i fer el sacrifici d’esporgar les nostres publicacions, amb la qual cosa farem tot el possible per protegir-nos i protegir els nostres estimats fills. No sols estimem enormement el seu ajut i cooperació, sinó que és molt necessari que ho feu, i de fet obligatori, pel bé dels vostres fills i per la seua protecció, com també per la vostra pròpia protecció i per la de la Família arreu del món. Així, doncs, feu-ho urgentment. La importància de la present esporgada és tal que tot aquell que no acomplexa aquestes instruccions serà excomunicat de la nostra Família! Aconseïllem que en el termini d’una setmana acabeu amb l’eliminació de llibres i pàgines que pogueren ser causa d’ensopegades i que us enumerem en aquest avís.”

”P.D.: Us facilitem a continuació una llista detallada dels llibres que han de ser cremats o destruïts en la seua totalitat, com també de les pàgines específiques que haureu de llevar dels llibres i publicacions de la biblioteca de la vostra Llar. Ompliu les caselles corresponents al costat de cadascun dels títols nomenats, i retorneu aquesta llista en el moment en què haureu conclòs l’“esporgada” de les publicacions de la vostra Llar.” (Els subratllats són de La Família.)

Aquest text va constituir a principis de la dècada dels anys noranta el senyal d’inici d’una incendiària maniobra d’autoprotecció al si de Nens de Déu, que acabà amb la destrucció de milers de documents on les referències a la necessitat d’exercir la prostitució i de mantenir contactes carnals amb els menors eren escandalosament explícites. Els membres del Serveis Mundials (WS) explicaven així als seus adeptes que “els impius enemics i venjatius falsos acusadors estan resolts a utilitzar-les [les publicacions] maliciosament com a ‘proves’ de les seues falsíssimes i malèvols acusacions segons les quals abusem dels nostres fills que tant ens estimem”.

Uns mesos més tard d’aquesta circular

interna, els Serveis Mundials editaven també un manual titulat “Manegament de la crisi i estratègia per a sobreviure”, el primer capítol del qual s’obria amb el títol “Com tractar amb els mitjans de comunicació”, en el qual s’alliçonava els responsables dels nuclis sobre les tècniques de comunicació més adequades en uns moments en què alguns judicis i causes pendents en diversos països amenaçaven de bell nou la vida sectària. El pamflet, ben eloqüent, recomanava la “demanda judicial” quan el tractament periodístic no els fóra favorable i “mudar” el lloc de residència si la pintaven negra els periodistes.

“Personalment he descobert, igual que les dones, per què Déu ens va fer tan gran i fort el dit del cor; per a la masturbació del clítoris femení”. La frase, la va deixar escrita David Berg, fundador i patriarca del grup Nens de Déu, en les anomenades *Cartes de l’amor*, que al costat del llibre *Sexe lliure* van ser alguns dels textos amb què el grup durant molts anys difonia les seues doctrines. Avui tots aquells fullets i documents han estat esporgats o, senzillament, han desaparegut de la circulació. Des de fa deu anys, La Família insisteix a dir que això van ser coses del passat i no generalitzables a tota l’organització. Una mena d’acne juvenil, doncs.

Avui, doncs, res de *flirty fishing* (FF): “No cal dir que el fet que vincularem l’amor espiritual de Déu amb l’expressió física i sexual d’aquest amor en una modalitat d’evangelització individual tan íntima no va ser ben acollit per la major part de la cristiandat (...). És més, un ampli sector de la gent religiosa arriba a donar la impressió errònia que la sexualitat prové del Diable i que no és idea ni creació de Déu”. Avui, doncs, res d’incitació a la sexualitat infantil i juvenil, ni d’abusos a menors, ni incest: “Hem repudiat i prohibit en totes les nostres comunitats, de forma oficial i rotunda, tots els anteriors escrits, especulacions filosòfiques o teològiques, i opinions personals (...) que, d’alguna manera, poguera entendre’s que abonen o justifiquen el fet de tocar sexualment els nens...”. La Família procura espolsar-se de damunt aquella imatge que la va lligar a les pràctiques sexuals abusives. **S. H.**

‘Comunidades misioneras de Levante’. El grup al País Valencià.

rials també són tasques que realitzen aquests “visitadors”, amb una creixent importància de la xarxa de BBS i d’Internet”.

La xarxa valenciana. Al País Valencià hem pogut constatar l’existència de diversos nuclis instal·lats en alguns casos en pisos llogats, com ara a València, i en altres, en xalets, com ara a Santa Pola i a Algar del Palància. Les urbanitzacions Rocasol i Ciudad de Quesada, al terme municipal de Santa Pola (el Baix Vinalopó) i Montes del Palància, a la població d’Algar del Palància (el Camp de Morvedre) acullen alguns dels membres més actius del grup, que realitzen una intensa activitat de captació de béns per a distribuir posteriorment en els viatges que regularment realitzen a les zones en conflicte de l’Europa central, tot i que no han oblidat en cap moment el suport a les comunitats escampades pels països andins, com ara Colòmbia, Equador o Perú.

Des d’Algar de Palància, localitat pròxima a la capital valenciana, el matrimoni format pel nord-americà Harvey Lee Philipps i l’anglesa Carolyn Glennolva Philipps, dos dels encausats i absolts en el procés judicial de Barcelona de l’any 1993, s’encarreguen d’editar el butlletí de la Comunidad Afiliada de Levante, i també de coordinar part de la logística que ha permès a La Família realitzar en l’últim any, com a mínim, quatre viatges a Eslovènia,

El parc de Gulliver i una pista de patinatge juvenil són alguns dels llocs escollits per a portar a terme les seues tasques de captació.

ARXIU

ARXIU

Harvey Lee Philipps, àlies 'Khaleb' (esquerra) i Elena Lee, la seua filla. Harvey Lee, encausat en el judici de Barcelona, és ex-soldat i un dels membres més actius dels Nens de Déu. La seua filla continua la tradició "evangèlica" familiar a Croàcia i Eslovènia.

a Croàcia i a Bòsnia-Hercegovina.

El grup recapta tota mena de materials i productes que els serveixen per a realitzar posteriorment tasques humanitàries i de solidaritat en els territoris en conflicte d'Europa. També el transport i els recursos financers necessaris són obtinguts d'alguns comerciants, productors i subministradors, als qui mostren les revistes i vídeos amb les imatges de la seua acció i també el compte corrent obert a La Caixa per ampliar la seua col·laboració.

L'any 1995, per exemple, van visitar, entre altres indrets, el camp de refugiats de Hrasnik, a uns 80 quilòmetres de Zagreb, amb l'ajut de l'associació croata Karitas, que els va facilitar els contactes i els imprescindibles salconduits. La visita als hospitals, als camps de refugiats, als nuclis de víctimes de la guerra i als qui ja es preparen per a reconstruir les seues ciutats i pobles destruïts són l'objectiu preferent de la seua activitat. En aquestes poblacions desesperades, Nens de Déu troba avui la saba nova per a realitzar la seua gran "obra".

Les guitarres i les cançons espirituals que a finals dels anys setanta sonaven a les portes d'El Corte Inglés del carrer de Pintor Sorolla a València, acompanyant la veu dolcíssima d'una joveneta que t'abocava un "T'estime. Déu t'estima. Som els Nens de Déu", s'han traslladat avui al cor d'Europa, a Sarajevo i Ljubljana, on altres veus entonen "Déu t'estima. També jo t'estime. Som La Família". Mentrestant, entre nosaltres, la seua fei-

na és més discreta, menys sorollosa... Alguna eixida cap al parc infantil de Gulliver (al llit vell del Túria) per a repartir *Alimento Cotidiano*, una de les seues publicacions doctrinals plenes de citacions bíbliques, o una pista de patinatge juvenil (a Puçol, l'Horta Nord), per penjar un dels colorits cartells que més identifiquen

l'estètica del grup. Després tot vindrà calladament: algú, captivat per la senzillesa del missatge i la innocència de les imatges, trucarà al telèfon de contacte del fullet o del cartell, i a partir d'ací La Família el convidarà a participar d'un bany d'afecte i d'oració.

Salvador Hervàs

Escola de juliol

la millor alternativa a l'estiu

vine-te'n!

GÀVINÀ

Partida de la Martina, Picanya
tel. 1570594 - fax 1557489